

LA MIRADA DEL BISBE

El dret d'escollir religió a l'escola

Estimades famílies, ens acostem a un moment clau del curs: el temps de les inscripcions i de la matrícula. Són dies de decisions pràctiques, sí, però també de decisions de fons: quina educació volem per als nostres fills i filles, quina mirada sobre la vida els volem regalar, quines eines els ajudaran a créixer en llibertat interior, sentit i responsabilitat?

En aquest context, vull recordar-vos amb serenitat un dret que us pertany com a famílies: poder triar l'assignatura de Religió catòlica dins l'oferta educativa. No és cap privilegi ni una concessió amable, sinó una possibilitat prevista en el marc legal vigent. I, per això mateix, tots els centres educatius han d'oferir aquesta matèria. Potser, en alguns llocs, us trobareu amb respostes ambigües, amb pressions subtils o amb arguments que intenten fer-vos creure que «no es pot», que «no toca» o que «no hi ha demanda». Us animo a no resignar-vos.

La Religió catòlica, quan es viu i s'imparteix amb rigor, no és una peça decorativa del currículum. És una proposta formativa que ajuda a integrar el cap i el cor, aporta cultura, lectura crítica de la realitat, preguntes grans, llenguatge simbòlic, relació entre fe i història, i una educació en valors que mira la persona sencera. És, també, un espai on molts docents s'han preparat durant anys amb vocació, professionalitat i amor a l'educació.

Em preocupa constatar que a Catalunya hi ha centenars de centres que no compleixen aquest deure d'oferir-la. Davant d'això, no volem que ningú

se senti sol. Els bisbats i les delegacions diocesanes d'ensenyament estem al vostre costat per orientar, acompanyar i defensar la vostra llibertat d'elecció, sempre amb respecte, diàleg i determinació.

Famílies, no deixeu que us prenguin el dret d'obrir als vostres fills i filles una finestra més ampla per comprendre el món, la religió catòlica i el seu propi cor.

Estimats docents: si sentiu aquesta crida, oferi el vostre servei, al nostre bisbat necessitem professors de religió. L'Església i la societat necessiten educadors que sembrin profunditat, es-

perança i humanitat. Acabo agraint la dedicació i lliurament de tots i cadascun dels docents a cada escola. Educar és sempre un acte d'esperança.

† **Xabier Gómez García**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Xabier a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

De Barcelona a Camerun: una vocació que s'eixampla

Tres seminaristes del Seminari Conciliar de Barcelona, Peter Kibiru, Luis Jaureguizar i Eduard Mata, acompanyats per dos preveres diocesans han viscut una intensa experiència missionera al Camerun, territori de missió amb el qual l'Església de Barcelona manté un vincle històric des de fa dècades. Han canviat durant quinze dies la rutina acadèmica per la motxilla.

Del 9 al 21 de febrer han viscut al Camerun una experiència missionera que difícilment oblidaran. No ha estat un simple viatge, sinó una immersió a la vida d'una altra Església jove, dinàmica i provada per la dificultat. La relació entre

Barcelona i el Camerun es remunta als anys seixanta, quan sacerdots diocesans hi van iniciar una presència estable. Des de llavors, la fraternitat entre les dues Esglésies ha crescut a través de la cooperació pastoral i educativa. Aquesta estada recent dona continuïtat a aquesta història compartida.

A Yaundé, Maroua, Mouda, Yagoua o Ngaundere han conviscut amb comunitats vives, han celebrat l'Eucaristia a l'aire lliure amb centenars de fidels i han compartit la fe amb famílies, catequistes i joves. Han conegut una Església pobra en mitjans, però rica en esperança; limitada en recursos, però forta en participació i alegria.

Tota vocació necessita ser «resetjada» de tant en tant. El contacte amb realitats marcades per la vulnerabilitat social, però sostingudes per una fe senzilla i ferma, purifica la mirada i torna a l'Evangelí la seva frescor original. Allí han descobert que l'Església és veritablement universal i que el sacerdoti no s'entén sense una obertura missionera.

No és casual que el papa Francesc hagi insistit, durant el seu pontificat, en una «Església en sortida». Sortir eixampla el cor. Sortir trenca la temptació d'una fe còmoda. Sortir permet comprendre que el ministeri sacerdotal és, sobretot, do i servei.

Ara comença una segona etapa: compartir allò viscut en parròquies i trobar vocacionals de la nostra diòcesi. Perquè la missió no acaba en tornar; comença de nou a casa. El Camerun no ha estat només una destinació geogràfica, sinó una experiència de comunió que recorda a la nostra Església de Barcelona que la fe creix quan es lliura.

Una vocació s'enforteix quan descobreix que pertany a alguna cosa molt més gran que ella mateixa: una Església que camina unida, diversa i missionera.

Mn. Josep Ramon Pérez
Canonge de la Catedral de Barcelona

LA MIRADA DEL OBISPO

El derecho de escoger religión en la escuela

Queridas familias, nos acercamos a un momento clave del curso escolar: el tiempo de las inscripciones y de la matrícula. Son días de decisiones prácticas, sin duda, pero también de decisiones de fondo: qué educación queremos para nuestros hijos e hijas, qué mirada sobre la vida deseamos ofrecerles y qué herramientas les ayudarán a crecer en libertad interior, sentido y responsabilidad.

En este contexto, quiero recordaros con serenidad un derecho que os pertenece como familias: poder elegir la asignatura de Religión católica dentro de la oferta educativa. No se trata de un privilegio ni de una concesión amable, sino de una posibilidad reconocida en el marco legal vigente. Precisamente por eso, todos los centros educativos están obligados a ofrecer esta materia. Es posible que, en algunos casos, os encontréis con respuestas ambiguas, con presiones sutiles o con argumentos que intentan haceros creer que «no se puede», que «no toca» o que «no hay demanda». Os animo a no resignaros.

La Religión católica, cuando se vive y se comparte con rigor, no es una pieza decorativa del currículum. Es una propuesta formativa que ayuda a integrar la cabeza y el corazón, aporta cultura, lectura crítica de la realidad, grandes preguntas, lenguaje simbólico, relación entre fe e historia, y una educación en valores que mira a la persona en su totalidad. Es también un espacio donde muchos docentes se han preparado durante años con vocación, profesionalidad y amor a la educación.

Me preocupa constatar que en Cataluña hay centenares de centros que no cumplen este deber de ofrecerla. Ante esta situación, no queremos que nadie se sienta solo. Las delegaciones diocesanas de enseñanza estamos a vuestro lado para orientar, acompañar y defender vuestra libertad de elección, siempre desde el respeto, el diálogo y la determinación.

Familias, no dejéis que os arrebaten el derecho de abrir a vuestros hijos e hijas una ventana más amplia para comprender el mundo, la religión católica y su propio corazón.

Queridos docentes, si sentís esta llamada, ofreced vuestro servicio. En nuestra diócesis necesitamos profesores de religión. La Iglesia y la sociedad necesitan educadores que siembren profundidad, esperanza y humanidad. Concluyo agradeciendo de corazón la dedicación y la entrega de todos y cada uno de los docentes que, día a día, ejercéis vuestra tarea educativa en cada escuela. Educar es siempre un acto de esperanza.

† **Xabier Gómez García**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Catecúmens per a la nostra Església de Sant Feliu

Vinti-quatre adults de la nostra diócesi de Sant Feliu van completar, el diumenge 19 d'abril, els sagraments de la iniciació cristiana a la Catedral de Sant Llorenç.

La celebració, que coincidia amb el tercer Diumenge de Pasqua, va ser presidida pel bisbe Xabier. Els catecúmens i els adults procedien de diverses parròquies del nostre bisbat com ara de Santa Margarida i els Monjos, Sant Pere i Sant Pau del Prat, Sant Baldi-

ri, Santa Eulàlia de Pallejà, Sant Miquel Arcàngel de Molins de Rei o de Sant Llorenç de Sant Feliu de Llobregat, entre altres. Parròquies que comprenien les dues vicaries episcopals.

Van participar acompanyats pels seus familiars i laics de les parròquies. D'aquests adults, setze van rebre el Baptisme. També aquests i la resta d'adults van rebre la Confirmació i l'Eucaristia. La celebració va ser molt reeixida i emotiva. Amb molt de goig els ca-

tecúmens que s'han preparat durant aquest curs van rebre els sagraments de la iniciació cristiana, potser el moment més àlgid va ser el Baptisme d'adults.

Durant la seva homilia, el bisbe Xabier va dir d'ells que «són un regal per a la diócesi».

Esperem que aquests catecúmens trobin en les parròquies un grup o comunitat on créixer en la fe. Donem gràcies a Déu.

Servei Diocesà per al Catecumenat

El teu donatiu amb un clic

Una manera àgil, ràpida i còmode...

BIZUM 04306

Envia aquest codi a través de l'app mòbil de Bizum i fes un donatiu al Bisbat de Sant Feliu

També pots col·laborar pel canal Dono a mi Iglesia:
<https://www.donoamiiglesia.es/san/Home#!/> (en català)

La Veu de Sant Feliu

Diumenges 9:30 h a Ràdio Estel i a les plataformes digitals del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

L'actualitat de la diócesi de Sant Feliu de Llobregat

Neix la Unió Cristiana SVH

Les comunitats catòlica i evangèlica de Sant Vicenç dels Horts, seguint amb el desig de continuar relacionant-se i establir vincles al llarg de l'any, han creat de forma permanent una comissió de treball.

Es tracta de la Unió Cristiana SVH que neix amb l'objectiu de facilitar noves trobades al llarg de l'any, especialment en els temps més forts de l'any litúrgic,

que són comuns en ambdues confessions. En el seu inici d'activitat, acullen les paraules del papa Lleó en la cloenda de la darrera setmana per la Unitat dels Cristians: «Que també avui l'Esperit Sant trobi en nosaltres la intel·ligència dòcil per comunicar amb una sola veu la fe als homes i dones del nostre temps!».

Que l'Esperit Sant guïi aquesta nova proposta.

Pasqua del Malalt

PASQUA DEL MALALT 2026

Trobada de malalts, voluntaris, familiars i professionals

Dissabte
9 maig
10h

10.00h Arribada i acollida
10.30h Santa Missa presidida pel bisbe Mons. Xabier Gómez
11.30h Pica pica
11.45h Animació festiva per la tuna "Sant Lluís Gonzaga"
12.45h Comiat

Residència Santa Teresa de Sant Feliu de Llobregat, en el recinte del col·legi Bon Salvador (c/Armenteres 37)

L'Acció Catòlica General, una proposta

Amb motiu de la Pentecosta se celebra el dia de l'Acció Catòlica i de l'Apostolat Seglar. Des de la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar del nostre bisbat volem unir-nos a aquesta celebració.

A la nostra diòcesi es fa una aposta per promoure l'Acció Catòlica General. Es vol oferir al gairebé un centenar de grups d'adults que es troben periòdicament a les nostres parròquies per viure més a fons la fe.

Des de l'equip de la delegació, seguint les orientacions de la diòcesi, hem pensat que aquest moviment pot ser un suport per treballar la formació, la coordinació i el testimoni dels laics en la línia que també ho són els Moviments d'Acció Catòlica Especialitzada.

Per tot plegat, el dissabte 23 de maig, anterior al dia de Pentecosta, ens trobarem al matí a la Casa de l'Església per intercanviar impressions entre els responsables de grups d'adults i alguns dels seus membres. La trobada ens permetrà conèixer-nos i participar de la presentació que se'ns farà d'aquest Moviment.

La propera setmana us indicarem com s'ha de fer la inscripció. Tanmateix, ja des d'ara us animem a fer difusió i agendar la data. Seguim caminant com a deixebles missioners!

Mercè Lajara
Delegada d'Evangelització i Apostolat Seglar

El papa Lleó, en el missatge de la Jornada del Malalt d'aquest any, titulada *La compassió del samarità: estimar portant el dolor de l'altre*, escriu:

«Els familiars, els veïns, els professionals sanitaris, les persones compromeses en la pastoral de la salut i tants altres que s'aturen, s'apropen, curen, carreguen, acompanyen i ofereixen del que tenen, donen a la compassió una dimensió social. Aquesta experiència, que es realitza en un entramat de relacions, supera el simple compromís individual. D'aquesta manera no només m'he referit a a cura dels malalts com una "part important" de la missió de l'Església, sinó com una autèntica "acció eclesial".»

Al nostre bisbat, la celebració de la Pasqua del Malalt es farà el dissabte 9 de maig amb una trobada de malalts, voluntaris, familiars i professionals a la Residència Santa Teresa de Sant Feliu de Llobregat, situada al recinte del Col·legi Bon Salvador. L'activitat inclourà la santa Missa presidida pel bisbe Xabier i una animació festiva amb la tuna Sant Lluís Gonzaga.

AGENDA

Dilluns 4 de maig. «Pot haver-hi fe sense compromís per la justícia?», xerrada amb el bisbe Xabier a Cristianisme i Justícia (c/ Roger de Llúria 13, Barcelona) a les 19 h.

Dimarts 5 de maig. Plenari de Vida Creixent, a les 11 h, a la Casa de l'Església.

Dimecres 6 de maig. Reunió de la Taula d'Interculturalitat i Migracions a la Casa de l'Església, a les 18 h.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

4. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / Sl 113b / Jo 14,21-26]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.; beat Ceferí Jiménez Malla.

5. □ Dimarts [Fets 14,19-28 / Sl 144 / Jo 14,27-31a]. Lleida: ■ Beat Salvi Huix i Miralpeix, bisbe i mr. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finjosa, bisbe.

6. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / Sl 121 / Jo 15,1-8]. Tradició del martiri *ante Portam Latinam* de sant Joan Evangelista, patró de les arts gràfiques;

sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco.

7. □ Dijous [Fets 15,7-21 / Sl 95 / Jo 15,9-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI).

8. □ Divendres [Fets 15,22-31 / Sl 56 / Jo 15,12-17]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies. Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, i altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe.

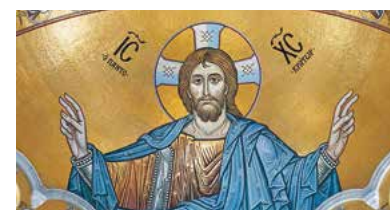
9. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / Sl 99 / Jo 15,18-21]. Tortosa (territori de la comunitat valenciana): Mare de Déu dels Desemparats. Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 8,5-8. 14-17 / Sl 65 / 1Pe 3,15-18 (o bé, del diumenge VII: 1Pe 4,13-16) / Jo 14,15-21 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,1-11a)]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev. i dr. de l'Església, apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol; sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

Diumenge V de Pasqua (A)

COMENTARI

«La paraula de Déu s'anava estenent»

La comunitat cristiana va conèixer els problemes molt aviat. I això que Jesús havia donat molta confiança al seus apòstols: *Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi.* I vol que estiguem on és ell: *Perquè vosaltres visqueu allà on joestic.* Amb aquesta confiança els apòstols van anar predicant el missatge de la salvació de Jesús. Però això no vol dir que no sorgissin també dificultats i problemes. Ho veiem a la primera lectura. Hi ha unes queixes: *Els immigrants de llengua grega es queixaven que en la distribució d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses.* Davant d'aquesta situació, què fan els apòstols? En primer lloc, acceptar que hi ha un problema. En segon lloc, buscar la solució implicant-hi a tota l'assemblea: *Busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny i els encarregarem aquesta feina.* En la comunitat cristiana hi ha diverses missions. Per això els apòstols diuen: *No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu.* Aquesta és la seva missió més exclusiva. Distribuir l'ajuda als pobres és també missió de l'Església però ho poden fer uns altres cristians. Fixem-nos que fins i tot per una feina podríem dir més administrativa han de ser *homes de seny* (ho demana aquesta feina) i *plens de l'Esperit Sant.* Tota actuació cristiana, sigui la que sigui ha de ser sempre moguda per l'Esperit Sant. I els apòstols accepten els que han estat escollits, no posen cap veto. És un exercici clar de sinodalitat. Al final diu el text: *La paraula de Déu s'anava estenent i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients.* Les dificultats són reptes perquè les comunitats, un cop superats els problemes, vagin creixent. Aquesta escena dels Fets dels Apòstols ens fa veure com tots tenim una missió en l'Església ni que sigui diferent, però tots hem d'actuar moguts per l'Esperit Sant, sigui predicant, sigui servint les taules de les persones necessitades, sigui en qualsevol altre servei, de forma sinodal, sempre al servei de l'evangeli.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 6,1-7)

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans.

La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 2,4-9)

Estimats, acosteuvos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Esclusiva: «Jo poso a Síó una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclameu la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,1-12)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meva, perquè també vosaltres visqueu allà on joestic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps queestic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que joestic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: joestic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 6,1-7)

En aquellos días, al crecer el número de los discípulos, los de lengua griega se quejaron contra los de lengua hebrea, porque en el servicio diario no se atendía a sus viudas. Los Doce, convocando a la asamblea de los discípulos, dijeron: «No nos parece bien descuidar la palabra de Dios para ocuparnos del servicio de las mesas. Por tanto, hermanos, escoged a siete de vosotros, hombres de buena fama, llenos de espíritu y de sabiduría, y los encargaremos de esta tarea; nosotros nos dedicaremos a la oración y al servicio de la palabra». La propuesta les pareció bien a todos y eligieron a Esteban, hombre lleno de fe y de Espíritu Santo; a Felipe, Prócoro, Nicanor, Timón, Parmenas y Nicolás, prosélito de Antioquía. Se los presentaron a los apóstoles y ellos les impusieron las manos orando.

La palabra de Dios iba creciendo y en Jerusalén se multiplicaba el número de discípulos; incluso muchos sacerdotes aceptaban la fe.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pedro (1Pe 2,4-9)

Queridos hermanos: Acercándoos al Señor, piedra viva rechazada por los hombres, pero elegida y preciosa para Dios, también vosotros, como piedras vivas, entráis en la construcción de una casa espiritual para un sacerdocio santo, a fin de ofrecer sacrificios espirituales agradables a Dios por medio de Jesucristo. Por eso se dice en la Escritura: «Mira, pongo en Síón una piedra angular, elegida y preciosa; quien cree en ella no queda defraudado». Para vosotros, pues, los creyentes, ella es el honor, pero para los incrédulos «la piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular», y también «piedra de choque y roca de estrellarse»; y ellos chocan al despreciar la palabra. A eso precisamente estaban expuestos. Vosotros, en cambio, sois un linaje elegido, un sacerdocio real, una nación santa, un pueblo adquirido por Dios para que anunciéis las proezas del que os llamó de las tinieblas a su luz maravillosa.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,1-12)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No se turbe vuestro corazón, creed en Dios y creed también en mí. En la casa de mi Padre hay muchas moradas; si no, os lo habría dicho, porque me voy a prepararos un lugar. Cuando vaya y os prepare un lugar, volveré y os llevaré conmigo, para que donde estoy yo estéis también vosotros. Y adonde yo voy, ya sabéis el camino». Tomás le dice: «Señor, no sabemos adónde vas, ¿cómo podemos saber el camino?» Jesús le responde: «Yo soy el camino y la verdad y la vida. Nadie va al Padre sino por mí. Si me conocierais a mí, conoceríais también a mi Padre. Ahora ya lo conocéis y lo habéis visto». Felipe le dice: «Señor, muéstranos al Padre y nos basta». Jesús le replica: «Hace tanto que estoy con vosotros, ¿y no me conoces, Felipe? Quien me ha visto a mí ha visto al Padre. ¿Cómo dices tú: "Muéstranos al Padre"? ¿No crees que yo estoy en el Padre, y el Padre en mí? Lo que yo os digo no lo hablo por cuenta propia. El Padre, que permanece en mí, él mismo hace las obras. Creedme: yo estoy en el Padre y el Padre en mí. Si no, creed a las obras. En verdad, en verdad os digo: el que cree en mí, también él hará las obras que yo hago, y aún mayores, porque yo me voy al Padre.»